

den Forsikringssum, som er tegnet for ham! Det er jo noget ganske selvfølgeligt, det staar ogsaa i det ærede Medlems Lov og i vor Lov. Nej, dette er ikke andet, end at Arbejdsgiveren ikke kan være fritaget for Straf, naar han begaar en Forbrydelse, fordi man har bragt en Forsørgelse tilveje for Arbejderne. Det ærede Medlem henviser til Tyskland og Østerrig som ensartede i Henseende til Ulykkesforsikring. Det ere de ikke, i hvert Tilfælde have de i den vigtigste Henseende ikke nogen som helst Lighed med det, som det ærede Medlem ønsker indført herhjemme, absolut ikke. I Tyskland og Østerrig er nemlig Industrien og Landbruget og alle de forsikringspligtige Erhverv indordnede i store ensartede, frivilligt dannede Forsikringsforbund, som atter ere inddelte i Sektioner, Underafdelinger som bestyre sig selv, og fastsætte Forsigtighedsforskrifter og Multer for Overtredelse af dem baade for Arbejdsgivere og Arbejdere. Det er altsaa fuldstændigt gensidige Foreninger, hvor hver enkelt har den største Interesse i Undgaelse af Ulykkestilfælde. Det ærede Medlem derimod har ikke en Gang en Statsanstalt som den norske; det er slet ingen Forsikringsanstalt i det ærede Medlems Forslag, det maa indrømmes, Ordet „Forsikring“ findes ikke en Gang i hele Loven, og Statsanstalten er jo slet ikke andet — hvad ogsaa den højtærede Minister sagde forleden Dag — end en administrativ Autoritet, som skulde bestyre Regnskabsagerne. Det er virkelig højt mærkelig at høre det ærede Medlem tale om Tvangsforsikring som det, der skal være det mest attraaerlige, eftersom der slet ikke var nogen Tvangsforsikring i det Forslag, han selv sværmer for. Der var en Bidragspligt; man skriver ud, hvad Ulykkestilfældene kostede efter et mere eller mindre vilkaarligt Beregningsgrundlag, og saa lader man Folk betale, hvad det havde kostet. I Norge er der tværtimod en jærlig Forsikring, en individuel Forsikring med forskellige Præmier for de enkelte Forsikringsstager; kun har man sagt: Du skal forsikre i Statens Anstalt. Og hvis det ærede Medlem fra Vestervig (N. Andersens) Dnsse skulde gaa i Dypdybelse, at der kom en Afdeling i Statsanstalten, hvor man kunde og skulde forsikres; saa kunde det ærede Medlem fra Ringløbing (S. C. Christensens) Forslag alligevel forblive aldeles uforandret, der vilde ikke blive et Ord at forandre i Loven af den Grund. Nej, jeg tror virkelig ikke, at det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds (Wojens) har været rigtig heldig i at sammenligne dette Lovforslag med et gammeldags kasteret tyff

Plødningsstykke i Mødsætning til den moderne norske Lov. Jeg beklager kun, at Storhertugdømmet Finland i disse Dage er kommen os i Forkøbet med en Lov, som ganske ligner denne, idet man ikke anviser nogen Tvangsforsikringsanstalt, men paalægger en Forsikringspligt, og jeg har jo allerede nævnt, at i forskellige andre Lande er Forholdet det samme. Man paalægger Arbejdsgiveren en Ansvarlighed i større eller mindre Grad, og derefter lader man ham enten forsikre sig, som han vil, eller man forlanger, som i Norge, at han skal forsikre sig paa et bestemt Sted. Dette er det moderne Princip, og jeg ønsker stadig at høre det ærede Medlems Udtalelser om, hvor man har adopteret den tyffe Forsikringslov. Endnu har jeg ikke hørt det. Maaſte har det ærede Medlem læst udenlandske Værker i den Retning, som jeg ikke har læst; jeg kender ikke noget Sted, hvor man har adopteret den tyffe Ordning, ikke et eneste. Man har derimod forsøgt en meget slet Kopi herhjemme, men den synes jo heldigvis at være strinlagt. Skulde den virkelig ikke være det, vilde det være godt, om det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds vilde fremsætte det tidligere Forslag her for Tinget nu, saa fik vi det til Behandling, og kunde saa det hele under et paa samme Tid.

Jeg gaar derefter over til den anden Del af det ærede Medlems Tale, der angik det statistiske Spørgsmaal. Jeg beklager, at det ærede Medlem paa dette Punkt ikke mødte mig med saa blanke Baaben, som jeg mener, jeg havde Ret til at vente mig af ham, særlig ikke hvad angaar Omtaalen af mine Beregninger angaaende det fra de socialdemokratiske Medlemmers Side fremsatte Lovforslag. Det lykkes det ærede Medlem at saa nogle til at le, den Gang det ærede Medlem antydede, at Tallet 13,800,000 Kr. fandtes et Sted i Arbejderkommissionens Betænkning som Udgiftsberegning for en Forsikring nede i Tyskland, men at jeg havde glemt — han antydede i alt Fald, at jeg ikke havde husket paa det — at det var Reichsmark. Der var en Insinuation, maa jeg sige, i det, at jeg skulde have taget Tallet 13,800,000 ud af Arbejderkommissionens Bog og oversørt det paa det socialdemokratiske Forslag. Smidlertid, naar man lo af det, var det vistnok, fordi man ikke har erindret, at jeg, den Gang vi behandlede det socialdemokratiske Forslag, har gjort Rede og Rigtighed for de 13,800,000 Kr., klassificeret og inddelt dem. Beregningen kan være urigtig, men jeg har gjort Rede og Rigtighed for Tallet, og det kunde jeg dog ikke gøre, hvis jeg havde taget et Tal ud af en eller